

Lênh Đênh

Lê Văn Tú

Chậm, lãng đãng (Slow) ♩ = 72

Đêm đêm trên những con thuyền trôi, tôi đi qua bao nhiêu bờ bến rồi, Trong

mơ tôi nghe muôn ngàn tiếng cười, gọi mời tôi theo sóng ra khơi.

Lênh đênh theo sóng đưa về đâu, hồn tôi bay tới những tinh cầu, đem theo những

yêu thương nhiệm màu, về trần gian xóa bao sầu đau.

Thuyền lênh đênh cùng sóng xô, Hồn tôi bay giữa ngàn

ánh sao mờ, Thuyền trôi lơ lửng, hồn tôi phiêu lãng, thênh

thang từng lớp sóng xa. Mộng trần gian là thoáng qua,

Đời phiêu lưu chỉ là chốn không nhà. Đời người sương khói,

mộng nào vương mãi, ra khơi lạc bến mơ rồi. Mây nước lưng

trời, hồn tôi say bình yên như nắng trên vai. Quên lãng cõi

người, lòng tôi nghe cuộc đời như thoáng qua thôi. Thuyền lênh đênh về bến

nao, Nhạc trùng dương vang âm tiếng sóng gào, Trùng dương

lên tiếng, thần tiên cũng đến, hoan ca biển sóng giao hòa.

Trùng dương lên tiếng, thần tiên cũng đến, quanh ta biển rộng bao la.